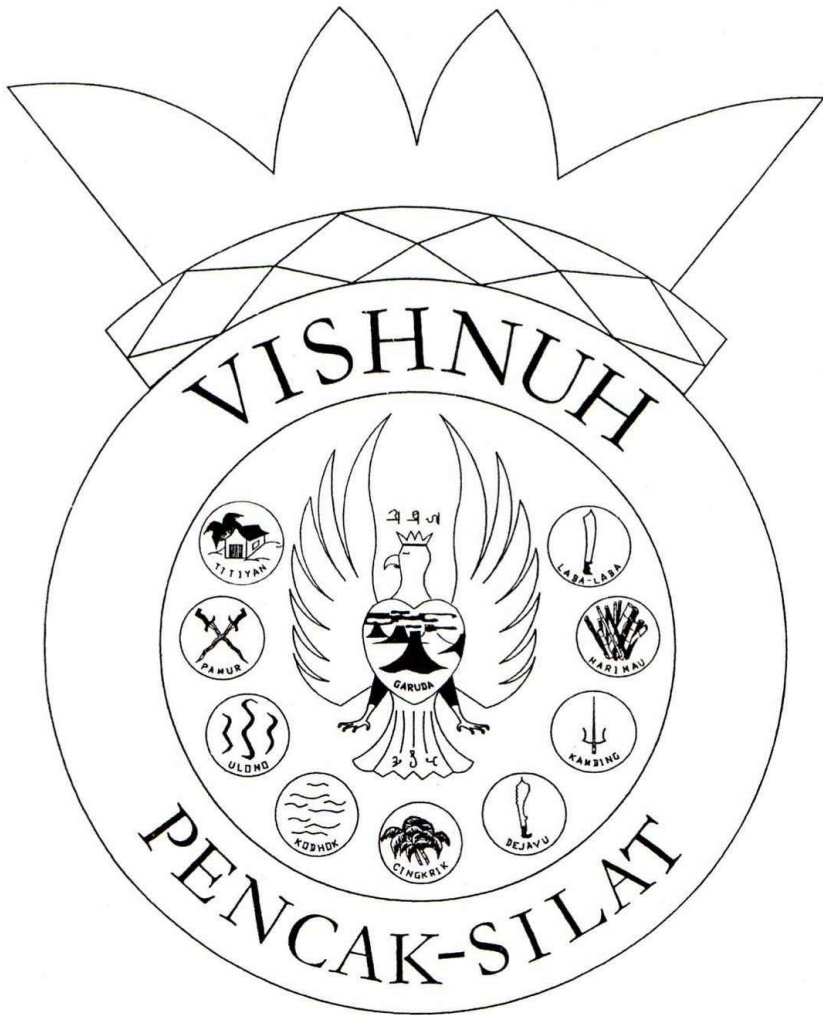

DE NATUUR IS ALMACHTIG

Het einde van alle godsdiensten

Auteur: Lancar Ida-Bagus

© Copyright:

Vishnuh-Society Suriname

Vishnuh-Society Brazil

Vishnuh- Society the Netherlands

© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus / R.R. Purperhart

© Bibliography, photographs and Illustrations Vishnuh-Society

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the written permission of the publisher.

Inhoud

Voorwoord	11
De Natuur is Almachtig en niet de door mensen geschapen God, want deze God is een creatie van de kwaadaardige mensheid.	12
Oorspronkelijk.....	15
VREDE IS VAN KORTE DUUR.....	20
De laatste Redding -	36
God is de natuur, God is het heelal.	53
Alle religies zijn onderweg naar Mars	72
Een oprecht gebed van een ongelovige tot de God(en) van de gelovigen;.....	73
Wie, Wat en Waar?.....	80
De natuur heeft de mens geschapen, en de mens heeft God geschapen naar zijn evenbeeld.	104
Het Jodendom.....	112
De Talmud is een met haat gevuld godsdienstboek.....	113
De niet bestaande God/ Allah is een man, volgens de Bijbel/ Koran en andere zogenaamde heilige boeken.....	117
De vrouw	122
En nog veel meer vrouwonvriendelijkheden.....	132
Abortus is niet toegestaan omdat het tegen de wet van God is?	147
De Realiteit in deze tijd.....	153
Mens, onderschat Niemand.....	159
Recht, Overheid, Waarheid & Geestelijk geweld	172

Justitie en Schijnheiligheid	178
RECHTMATIGHEID EN RECHTVAARDIGHEID	206
Pesten	210
HEB ELKAAR LIEF EN LAAT UW GOD HIERBUITEN	214
Heb uw naaste lief	220
WAARZEGGERIJ - WAARZEGGERS	224
Kruidengeneeskunde.....	262
Bijgeloof	266
Racisme in een pril stadium	272
Vuurwerk, Oud- en Nieuwjaar:	312
De godsdienst van vrede.....	323
De Bijbelse seksuele moraal waarin polygamie is toegestaan.	341
Het straffen van onschuldigen vindt natuurlijk zijn hoogtepunt in de dood van Jezus.	379
De natuur heeft alles geschapen, dus alles is even lelijk en alles is even mooi.....	386
"Zwarte Piet wiede wiede wiet, ik hoor je wel maar ik zie je niet. Klop maar aan de deur bij mij, want dat vind ik reuzefijn.	388
ER WAS VREDE	397
De Leiders	406
De Hypocrieten	413
NAWOORD	443

Voorwoord

De natuur is geen stille achtergrond waartegen ons leven zich afspeelt, maar de oerkracht die ons draagt, voedt en voortdurend hervormt. Dit boek, **De Natuur is Almachtig**, neemt de lezer mee op een reis langs wetenschap, filosofie en spiritualiteit om te laten zien dat alles wat wij zijn – ons lichaam, ons denken, onze beschaving – geworteld is in de natuur.

De hoofdstukken ontvouwen zich als een mozaïek. Enerzijds wordt de lezer meegenomen in de grote verhalen van de kosmos: de geboorte van sterren, de wording van planeten en de evolutie van het leven op aarde, waaronder de rijke geschiedenis van Suriname en zijn unieke biodiversiteit. Anderzijds laat het boek zien hoe menselijke waarden, zoals geduld, respect en vrijheid, hun betekenis ontleenen aan de dynamiek van de natuur zelf.

Het Vishnuh-Genootschap, dat aan de basis van dit werk staat, benadrukt dat de natuur geen bezit is, maar een leraar. Zij toont ons de kunst van het loslaten, de waarde van harmonie, en de kracht

van transformatie. In de stilte van een rivier, de veerkracht van een regenwoud en de cycli van geboorte en vergaan ligt een wijsheid die ons uitnodigt om onszelf opnieuw te ontdekken.

De Natuur is Almachtig is daarmee meer dan een boek: het is een uitnodiging tot bewustzijn. Het nodigt uit om voorbij menselijke illusies van macht en controle te kijken, en opnieuw te erkennen dat wij deel uitmaken van een groter geheel.

Moge dit werk de lezer inspireren tot verwondering, respect en verbondenheid met dat ene wat ons allen overstijgt: de natuur zelf.

De Natuur is Almachtig en niet de door mensen geschapen God, want deze God is een creatie van de kwaadaardige mensheid.

Hoewel het waarschijnlijk met goede bedoelingen is gebeurd, hebben vroegere Indiase auteurs in de oorspronkelijke Veda's (de prakrit-verzen) veranderingen aangebracht. Uit dit geknoei is uiteindelijk de Bhagavad-Gita voortgekomen,

verheven tot het heilige boek van het hindoeïsme, waarin onze stamvader Vishnuh onterecht werd neergezet als de schepper van het universum.

a. ... Maar de waarheid is heel anders, daar Vishnu(h) en vanuit deze naam ontstane Vishnuïsme totaal niets te maken heeft met het Hindoeïsme...

b. ... Het Vishnuh-Genootschap staat geheel los van het Hindoeïsme en wenst hiermee niet geassocieerd te worden, ook al hebben de Hindoes "**Vishnu(h)**" verwoord als hun oppergod en hem allerlei fantastische krachten toebedacht.

c. ... Onthoudt;

.... Stervelingen beschikken niet over de macht om te toveren of wonderen te verrichten, zoals in de Bhagavad-Gita ten onrechte wordt toegeschreven aan de zogenoemde blauwe goden. Onze stamvader Vishnuh heeft niets te maken met de absurde levensfilosofieën, noch met de vroegere barbaarse werkwijzen en onmenselijke praktijken die aan de hindogoden worden toegeschreven. Het Vishnuh-Genootschap neemt dan ook

nadrukkelijk afstand van het hindoeïsme en de door hindoes bedachte godenfiguren.

d. ... Wij zijn Vishnuïst (lees Vishnoeïst), en het Vishnuïsme is een levensbeschouwing of filosofische stroming die het bestaan en het kunnen bestaan van goden ontkent.

e. ... Oorspronkelijk is het Vishnuïsme ontstaan uit het Sanskriet afkomstig woord Vishnu, dit betekent **“het zelf, zichzelf, alleenstaande”**, inhoudende de naam van de ontwikkelaar Vishnu(h) van het Vishnuïsme.

f. ... Het oorspronkelijke woord geeft precies aan wat het Vishnuïsme inhoudt, dat de mens centraal staat.

g. ... Het Vishnuïsme is een actieve ontkenning van welke goddelijke werkelijkheid dan ook en stelt nadrukkelijk dat de Natuur de schepper is des levens.

h. ... Het Vishnuïsme gaat er dus van uit, dat er van het allereerste begin van het bestaan, de Natuur de oorzaak is van alles en wijst derhalve het idee van een goddelijke schepper van het universum stellig af.

Oorspronkelijk

Lang vóór het ontstaan van georganiseerde religies verwezen de termen *Allah*, *God* en soortgelijke benamingen primair naar de Natuur en het Universum zelf – een werkelijkheid die in haar harmonie, eenheid en intrinsieke orde een bron van welzijn en bestaanszekerheid bood aan de volkeren die haar in eerbied beschouwden zoals zij werkelijk was. In die oorspronkelijke perceptie was het goddelijke geen abstracte, door mensen geconstrueerde entiteit, maar de levende adem van de wereld, het ritme van kosmische en natuurlijke wetmatigheden die alles doordrongen.

In het heden is dit oorspronkelijke inzicht grotendeels verdraaid en gecorrumpeerd. De zogenaamde heilige geschriften, door religieuze instituties gepredikt als de absolute waarheid, zijn doordrenkt met vloeken, restricties en morele dwang. Deze vervorming vindt haar oorsprong in de verstoring van de natuurlijke orde en in de hoogmoed van de mensheid, die zich heeft afgewend van de universele harmonie om eigen belangen en machtsstructuren te dienen. Als

gevolg hiervan rust er een diepgaande symbolische en historische 'vloek' op het religieuze domein: een weerspiegeling van de vervreemding tussen mens en natuur.

De namen *God*, *Allah*, *Jahweh* en andere zijn in essentie menselijke projecties – symbolen die volkeren en individuen hebben gecreëerd en naar eigen beeld hebben vormgegeven. Door deze antropomorfisering hebben mensen de Natuur en het Universum vaak toegeëigend en gedomesticeerd in hun verbeelding. Zo werden goden geboren die zij vervolgens als scheppers en beheerders van de wereld voorstelden. Dit proces illustreert de universele menselijke neiging om het onbegrijpelijke te vertalen naar herkenbare vormen, maar tegelijk is het een uitdrukking van arrogantie: het idee dat de mens de kosmos kan sturen, beheersen of naar eigen hand kan zetten.

De religieuze mensheid heeft de schepping geleidelijk gemanipuleerd en heringericht volgens haar eigen belangen: verdraaid door egoïsme, misbruikt voor onderdrukking, aangewend om te vernietigen, en doordrenkt met gedragingen en overtuigingen die indruisen tegen de natuurlijke

orde en de essentie van het universum. Deze toe-eigening kan echter niet eindeloos voortduren; de Natuur herstelt zichzelf, en haar herstellende kracht is onontkoombaar. Het verloop van de menselijke hoogmoed, zoals geconstrueerd door religie, bevindt zich op een onafwendbaar pad van neergang, terwijl het Universum langzaam terugkeert naar haar oorspronkelijke zuiverheid en evenwicht.

In wezen verwijzen *Allah*, *God* en andere namen naar één en hetzelfde: de Natuur en het Universum. Wat religie ervan heeft gemaakt, is een illusie — een construct dat slechts heeft gediend om macht en sociale controle te legitimeren. Alles wat bestaat, ademt en beweegt, behoort in werkelijkheid uitsluitend tot de Natuur en het Universum. Alleen de Natuur verdient de titel ‘Almachtig’; nooit de door de mens verzonnen goden, geboren uit angst, hebzucht en de wil tot overheersing. Deze herinterpretatie van het goddelijke nodigt uit tot een hernieuwd bewustzijn: een erkenning van de Natuur als de ware scheppende kracht, en een ethiek van wederkerigheid en respect tussen mens en kosmos,

noodzakelijk voor het voortbestaan van een duurzame en harmonieuze samenleving.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"Zolang religies geen herstel hebben gebracht in hun omgang met 'God' en 'Allah', en hun verzonnen geschriften niet hebben losgelaten, zal de vloek over de religieuze mensheid voortduren – tot aan de volledige ondergang van haar betekenisloze waarden, normen en moreel-religieuze beschaving.

De natuur heeft alles voortgebracht vanuit een instinctieve neiging tot instandhouding van het leven, met als doel het bestaan voor ieder wezen op deze planeet te dragen en te verbeteren binnen de gegeven omstandigheden – totdat zij onvermijdelijk haar tol eist.

Daarom: laat aan de natuur wat aan de natuur toebehoort, en laat aan het universum wat aan het universum toebehoort."

Uitdrukkingen zoals 'God is groot' of 'Allah is groot' verwijzen in wezen niet naar de God van de Bijbel, noch naar de Allah van de Koran, noch naar een andere door religies geconstrueerde godheid of heilig geschrift. Wat de religieuze mensheid hierin vereert als 'grootheid' is vaak niets anders dan een menselijke projectie: een symbolische verdraaiing die de werkelijke kracht, wijsheid en harmonie van het universum verduistert en soms zelfs misbruikt.

De enige authentieke grootheid bevindt zich in de geest van het universum zelf: de alomvattende kracht die de natuur omvat, overstijgt en ordent. Deze universele geest gaat verder dan individuele entiteiten, religieuze constructies of mythologische verhalen. Zij omvat alles wat bestaat – van het kleinste subatomaire deeltje tot de grootste sterrenstelsels, van het leven op aarde tot de kosmische wetten die alle verschijnselen in evenwicht houden.

Het erkennen van deze universele geest is niet slechts een abstract filosofisch inzicht; het heeft directe en diepgaande relevantie voor ons handelen en onze omgang met de wereld. Het herinnert ons eraan dat geen enkele religie, geen enkele menselijke doctrine of macht het recht heeft om de natuur te verdraaien, te beheersen of uit te buiten. Wij zijn allen onderdeel van een onlosmakelijk web van bestaan; het respecteren van deze verbondenheid is niet alleen een kwestie van wijsheid en ethiek, maar vormt een fundamentele voorwaarde voor het voortbestaan van de mensheid en voor de integriteit van het universum zelf.

Het besef van deze universele grootheid nodigt ons uit tot een herwaardering van onze plaats in de kosmos: het stimuleert verantwoordelijk handelen, diepgaand respect voor de natuurlijke orde en een ethiek die niet is geworteld in menselijke arrogantie, maar in de erkenning van het allesomvattende en onbegrensde. Alleen door deze houding kan de mensheid een harmonieus evenwicht bereiken tussen cultuur, kennis en de universele wetten die het bestaan dragen.

**Alleen de Natuur c.q. het Universum is
groot en almachtig!**

VREDE IS VAN KORTE DUUR

Vrede binnen een religieuze samenleving is veelal tijdelijk en arbitrair; zij bestaat slechts zolang de meerderheid van de leden besluit dat het zo moet zijn. Ware, duurzame vrede vindt men hier zelden, want religie en authentieke onderlinge eenheid blijken fundamenteel onverenigbaar. In plaats daarvan domineren verdeeldheid, wantrouwen en rivaliteit, voortgebracht door individuen die zichzelf boven anderen plaatsen en hun eigen superioriteit als rechtvaardiging zien.

Deze houding ondermijnt het vertrouwen tussen mensen. Relaties verworden tot instabiele en oppervlakkige constructies, voortdurend blootgesteld aan tweedracht en eigenbelang. Ieder volgt zijn eigen pad, los van het grotere geheel en zonder erkenning van de onderlinge verbondenheid die het bestaan draagkracht verleent. De implicaties zijn duidelijk: zolang religieuze dogma's de menselijke geest beheersen, blijft harmonie een fragiele illusie.

Echte stabiliteit, wederzijds respect en diepe verbondenheid kunnen slechts ontstaan wanneer men zich bevrijdt van deze kunstmatige en ego-gedreven constructies. Het naleven van de universele geest en de natuurlijke orde van het universum vormt de voorwaarde voor een samenleving waarin samenwerking, empathie en duurzaam evenwicht de basis zijn. Alleen door deze heroriëntatie — weg van dogma en hiërarchie, heen naar inzicht, bescheidenheid en verbondenheid met de kosmische orde — kan de mensheid een authentieke harmonie bereiken die niet door willekeur of macht wordt bepaald, maar door de intrinsieke wetten van het bestaan zelf.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

" Wie zijn eigen schaduw blindelings vertrouwt, begeeft zich op het pad van onvoorzichtigheid – want die schaduw zou evengoed de gedaante van de aartsvijand kunnen zijn. Wees bedachtzaam, maar raak niet verstrikt in achterdocht; blijf waakzaam zonder in paranoia te vervallen. Kies steeds voor zekerheid boven onzekerheid, en laat u nooit verleiden tot het verraden van een ander, zelfs niet wanneer het uw grootste vijand betreft.

Wie een voormalige vijand zijn vertrouwen schenkt, stelt zich onbewust aan hem bloot en heeft de strijd reeds bij voorbaat verloren. Voor rechtgeaarde natuurliefhebbers geldt één regel: vertrouw uitsluitend degenen die in eenheid met u leven, gelijkgestemd en verbonden met de natuur. Vertrouw niemand anders, zelfs niet zij die hun bestaan richten op het materiële. Laat verraad over aan hen die verteerd worden door jaloezie en bedrog.

Want het verraden van medemensen is het laagste waartoe men kan vervallen. Verraad is onlosmakelijk verbonden met het geloof van de religieuze mensheid en hun zelfbedachte goden. En vergeet niet: soms schuilen uw ergste vijanden in uw eigen familie. Wees daarom te allen tijde alert."

Wie werkelijk één is met de Natuur laat verraad achterwege, zelfs wanneer wraak gerechtvaardigd lijkt door het handelen van een ander. Wraak blijft een persoonlijke aangelegenheid en mag nooit worden vermengd met verraad of het manipuleren

van derden. Niemand mag worden verraden voor een beloning, voor de wetten van de overheid, of voor enig ander kunstmatig opgelegd principe.

Laat het zogenaamde recht, dat op talloze fronten gebrekkig en onrechtvaardig blijkt, zijn eigen gang gaan. Laat verraad over aan de trouwelozen, degenen die zich gretig laten gebruiken voor duistere en immorele doeleinden. Overheden, instituten en religieuze volgers die informatie over anderen najagen, mogen hun conflicten zelf oplossen bij de god die zij zelf hebben gecreëerd – de zogenaamd alwetende entiteit uit hun Bijbel of andere heilige teksten.

De relevantie hiervan is diepgaand: wie leeft in overeenstemming met de universele geest en de natuurlijke orde, hoeft geen deel uit te maken van deze corrupte menselijke constructies. Echte rechtvaardigheid en waarheid ontstaan niet door wetten, dogma's of religieuze autoriteiten, maar door trouw te blijven aan de natuurlijke orde en het oneindige web van bestaan waartoe wij allen behoren. Het is deze verbinding, deze onlosmakelijke harmonie met de kosmos, die het fundament vormt voor een ethiek die groter is dan

de tijdelijke, door mensen opgelegde systemen van macht en misleiding.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

“Wie genoegdoening zoekt – hetzij voor zichzelf, hetzij voor anderen – op grond van persoonlijke wraak, dient zich te richten naar het natuurlijke principe: *een vinger om een vinger, een hand om een hand, een hoofd om een hoofd.* Dit recht behoort niet luid verkondigd of met vertoon uitgeoefend te worden, maar in stilte, waar de daad spreekt zonder woorden.”

Wie wraak zoekt om persoonlijke redenen, doet dit in stilte – zonder vertoon, zonder woorden.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

“Heb nooit angst voor God, noch voor de duivel, want zij bestaan niet. En zelfs als ze zouden bestaan, zouden ze niemand verraden – getuige het vele verraad dat ze door de eeuwen heen van hun volgelingen hebben ondergaan, zonder ooit een woord te hebben gesproken.

God, Allah en Satan blijven nog steeds zwijgen over alles wat de religieuze mensheid in hun naam anderen aandoet, ondanks de gruwelijkheden die zich hebben voltrokken. Juist hierdoor blijken zij betrouwbaarder dan hun aardse handlangers.

Daarom: wees altijd op uw hoede voor de ogen, oren en mond van de mens. Pas wanneer de verrader volledig tot

zwijgen is gebracht, hebt u niets en niemand meer te vrezen; dan pas is het gevaar werkelijk geëlimineerd."

In het algemeen dient men elke handeling te vermijden die onschuldige mensen in gevaar kan brengen of waarop men later spijt zou kunnen krijgen. Laat nooit blijken dat u boos bent over de daden van kwaadwillenden. Glimlach in stilte, negeer neerbuigend en spreek altijd de woorden "*het spijt me*", zelfs wanneer u geen schuld draagt aan de gebeurtenis. Op deze manier vermijdt u verdenking, mocht de ander later schade lijden of materieel verlies oplopen. Door deze houding van schijnbare overgave verliest de agressor zijn voorzichtigheid en het bewustzijn van eigen zwakte, waardoor de rechtvaardiging voor wraak op hemzelf juist wordt versterkt.

Wraak blijft een persoonlijke aangelegenheid, die uitsluitend de direct betrokkenen aangaat en die rechtmatig zijn eigen oordeel en straf kent.

Het is hoog tijd dat de elite, het overheidsapparaat en de adel — inclusief ambtenaren, rechters, politieagenten, leerkrachten, burgemeesters, koningen en anderen — eens en voor altijd met de feiten worden geconfronteerd vanwege hun

hoogmoed, arrogantie en jarenlang misbruik van macht. Herhaaldelijk blijkt dat deze zogenoemde vooraanstaanden zichzelf superieur achten, uitsluitend gebaseerd op hun juridische of maatschappelijke positie. Ze manipuleren de door hen zelf gecreëerde wetten en regels om anderen willekeurig te bevelen, te bestraffen of te beschuldigen.

Het is noodzakelijk dat zij hun plek leren kennen. Wanneer vreedzame middelen onvoldoende blijken, kan het soms onvermijdelijk zijn om minder vreedzame maatregelen te treffen, juist omdat zij hun machtspositie jarenlang ongestraft hebben misbruikt. Uiteindelijk moeten zij inzien dat hun daden niet onbestraft blijven, ook al lijken de onderdrukten aanvankelijk te zwijgen. De universele geest en de natuurlijke orde laten zich niet misleiden door menselijke arrogantie; gerechtigheid voltrekt zich op het moment dat de tijd rijp is en de natuur haar herstel voltooit.

"Zo zegt de leer van Vishnuh:

"Als de vijand gek is, moet u nog gekker zijn dan hij. Wie wil overleven in een wereld vol gestoorde mensen en religieuzen, moet zich extremer en vastberadener opstellen dan zij, zodat de meerderheid van de dwaasheid geen grip op u kan krijgen. In een maatschappij waar gekte heerst, is het noodzakelijk resoluut op te treden tegen onrecht, zonder enige tolerantie voor dwaasheid.

Wie gelooft in God en de duivel, en opgevoed is met deze onzin, blijkt vaak gemeen, geniepig en onbetrouwbaar. Houd altijd afstand van dergelijke mensen; wie met pek omgaat, wordt er zelf mee besmet.

Want wie eenmaal besmet is met kwaadaardigheid, ontsnapt er zelden aan. Hun eigenwaarde en zelfrespect

sterven, en met hen verdwijnt bijna al het vermogen tot eerlijkheid en mededogen.”

Iedereen moet zijn plaats kennen in deze wereld en begrijpen dat de mens het centrale punt van bestaan vormt. Respect voor elkaar is een fundamentele plicht, enkel en alleen vanwege het mens-zijn. Wanneer gelovige mensen hun medemensen niet respecteren, zoals hun eigen heilige geschriften voorschrijven, moeten zij daarvoor verantwoordelijkheid dragen.

Hun Bijbel zegt immers: **“Wie zijn medemens liefheeft, spaart de roede niet”** (Spreuken 13:24). Wat betekent dit? De religieuze mensheid beweert liefde voor andersgelovigen, maar toont geen respect – en gebruikt hun heilige teksten als rechtvaardiging om te straffen. Zo ontstaat een perverse logica: hun dogma’s maken wreedheid legitiem. Maar wat voor hen geldt, geldt ook voor de uitvinder van deze regels en hun volgelingen: wie geweld rechtvaardigt, kan ook zelf op dezelfde manier worden benaderd.

Andersdenkenden hebben daarom het recht om de religieuze mensheid ongestraft terug te meten naar deze maatstaven. Als de overheid en aanverwante

instanties burgers kunnen straffen bij redelijk vermoeden van schuld, dan geldt dit principe ook omgekeerd: burgers mogen dezelfde plicht toepassen op de overheid en haar functionarissen. Rechtvaardigheid is universeel en mag niet selectief worden toegepast; immuniteit mag niet misbruikt worden. Recht is recht voor allen – in woord, in geschrifte én in daad.

Een kind wordt doorgaans gecorrigeerd met een tik, maar volgens de persoonlijke interpretatie van hun Bijbel geldt dit principe ook voor volwassenen. Gelovigen zien zichzelf als godskinderen en zijn geacht het pad van hun Bijbelse God te volgen, die zegt: **“Wie zijn kinderen liefheeft, spaart de roede niet.”** Het is dan ook geen verrassing dat gelovigen elkaar dagelijks zonder genade pijnigen of afslachten in naam van hun God.

Spreuken 13:24 is doordrenkt van een hypocrisie waar de gelovige mensheid zich nooit aan houdt. Hun handelen is selectief, gericht op eigenbelang, en hun morele voorbeeld is systematisch verdraaid. Zo blijft de religieuze mensheid gevangen in herhaling en dwaling, eindigend in

een zelfgeschapen hel, terwijl de beloofde hemel – die nooit bestaat – een illusie blijft voor hen die zich laten leiden door deze wetten.

Aangezien er geen Bijbelse God bestaat, is het noodzakelijk dat iemand of iets anders de rol van bewaker en beschermer op zich neemt, zodat de teksten in de Bijbel daadwerkelijk bijdragen aan het welzijn van de mensheid en permanente vrede op aarde mogelijk wordt. Alleen dan kan er een samenleving ontstaan waarin iedereen in harmonie met elkaar leeft, los van religieuze manipulatie en dogma's.

Dit doel kan worden bereikt door de tussenkomst van een onafhankelijk, niet-religieus orgaan van natuurliefhebbers. Dit orgaan heeft als taak de principes die in de Bijbel staan vermeld – niet als religieuze voorschriften, maar als richtlijnen voor rechtvaardigheid en harmonie – toe te passen op de religieuze volgelingen. Het resultaat is een samenleving waarin de belangen van de onschuldige mens worden beschermd en waarin universele waarden prevaleren boven religieuze overheersing, dwang of hypocrisie.

De relevantie hiervan is cruciaal: alleen door een onafhankelijk mechanisme dat trouw blijft aan de natuurlijke orde en de universele geest, kan de menselijke samenleving zich bevrijden van eeuwenlange religieuze misleiding en werkelijk rechtvaardig functioneren.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

“De ongelovigen zullen ongetwijfeld het echte paradijs op aarde erven, terwijl de gelovigen slechts het illusoire Walhalla behouden dat hun gehersenspoelde geest hen voorhoudt.”

Vishnuh-Clan

De mens die de natuur liefheeft, moet begrijpen dat iedere persoon uniek is en inherent recht heeft op respect en bescherming. Wees tevreden, ervaar vreugde, en blijf eerlijk in woord en daad, zodat gerechtigheid u vervult en het natuurlijke gevoel van rechtvaardigheid bevestigd wordt. Spijt over persoonlijke handelingen verliest zijn betekenis wanneer men handelt volgens deze universele principes.

Soms is het noodzakelijk dat iemand het vuile werk opknapt om de minderheid te beschermen tegen vernedering en onderdrukking door hen die zogenaamde heilige teksten naar eigen goeddunken op onschuldige medemensen toepassen. Handelen in het belang van een rechtvaardige samenleving vereist altijd trouw aan de geest van de natuur en de universele orde. Handel eerlijk en volgens de principes van **“recht en waarheid maken vrij”**, en niet zoals tegenwoordig gebruikelijk is: **“Vrouwe Justitia is blind, dus Recht is Krom.”**

Rechtvaardigheid kan niet worden afgedwongen via wetboeken of staatsreguleringen, omdat deze wetten vaak gebaseerd zijn op religieuze

geschriften zoals de Bijbel, de Koran, de Bhagavad-Gita of de Tripitaka. Wetgevers en machthebbers omarmen vaak onrechtvaardigheid en passen wetten willekeurig toe, naar eigen inzicht en voordeel. De overheid faalt vaak in het rechtvaardig behandelen van haar burgers en richt zich regelmatig op willekeurige onderdrukking, in naam van democratie, Sharia of andere door hen verzonnen principes.

Voor regering en justitie geldt: ***“Recht” wordt geïnterpreteerd naar eigen goeddunken.*** Vertrouw nooit volledig op machthebbers, zelfs wanneer zij gouden bergen beloven. De staat is een meester in politiek bedrog en gebruikt haar macht om eigen doelen te verwezenlijken, ten koste van de burgers.

Het is aan ons als individuen om de strijd voor echte rechtvaardigheid voort te zetten. We moeten streven naar een wereld waarin eerlijkheid en gelijkheid de norm zijn, los van de manipulaties en hypocrisie van degenen die tijdelijk de macht bezitten. Alleen door trouw te blijven aan de universele geest en de natuurlijke orde kan de mensheid werkelijk vrij en rechtvaardig leven.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

Vishnuh-Clan

“Iedereen heeft het recht op vrije meningsuiting, op zelfbehoud en op zelfverdediging. Ieder mens mag zijn recht in eigen handen nemen volgens de natuurlijke wet: wat jij mij hebt aangedaan, mag ik bij jou terugbrengen, zodat jij ervaart wat ik heb gevoeld door jouw daden. Alle mensen zijn gelijk; niemand is meer of minder dan een ander.”

De mens moet dankbaar zijn dat hij deel uitmaakt van de natuur. Wie tevreden is met zijn bestaan, leeft in harmonie en ervaart echte gelukzaligheid; wie dat niet is, zal nooit tevreden zijn, ongeacht rijkdom of macht. Het is de plicht van de mensheid om de natuurlijke omgeving eerlijk te verdelen, want deze omgeving reguleert het voortplantingsproces van elk individu, van flora en fauna, en zelfs van levenloze elementen.

Alles wat leeft, heeft automatisch het recht om gebruik te maken van de natuurlijke hulpbronnen, zodat een leefbaar klimaat ontstaat voor alle huidige en toekomstige levensvormen. De natuur is onze voorraadkast, en zij mag nooit worden verwaarloosd of vernietigd. Ten eerste omdat levende wezens geen recht hebben om de natuur te schaden, en ten tweede omdat de vernietiging van de natuur het leven op aarde zal laten kwijnen.

Menselijke exploitatie van de natuurlijke elementen leidt uiteindelijk tot de ondergang van het menselijk ras, het instorten van de aardse natuurlijke krachten, en uiteindelijk het einde van deze wereld.

Alleen de allesomvattende Natuur – het Universum – dat groter is dan alle door mensen bedachte goden, zal overblijven. Het Universum zal de aardse natuur doen voortleven in een extragalactische ruimte, ten behoeve van alle levensvormen, los van menselijke arrogantie en destructie.

Maar als mensen elkaar blijven haten, macht naar zich toetrekken ten koste van het leven van anderen, en flora en fauna naar eigen willekeur vernietigen, dan ligt het in onze gezamenlijke verantwoordelijkheid om drastische maatregelen te nemen. De wereld moet dan worden teruggebracht naar haar natuurlijke staat, om toekomstige generaties van levende wezens te beschermen tegen een ellendig lot dat hen door menselijke hoogmoed ten deel zou vallen. Zij hebben immers niet gevraagd om te worden

geboren in een wereld die door anderen wordt misbruikt en vernietigd.

De laatste Redding –

Zo zegt de leer van Vishnuh:

“Zodra de laatste ijskappen zijn gesmolten en de laatste natuurlijke bomen zijn geveld, zodra dag en nacht niet langer van elkaar te onderscheiden zijn, zal dit het teken zijn dat de natuurlijke elementen op instorten staan. Het is dan onze laatste kans om de ecologische balans van de natuur te herstellen.

Negeert de mensheid deze waarschuwingen, dan zal het einde van de wereld nabij zijn: een verval van alles wat ooit leefde, dat voor lange tijd – mogelijk voor altijd – zal ophouden te bestaan. Dit is de ware Dood van de aardse natuur.”

Wie trouw wil blijven aan zichzelf, mag zich nooit laten binden door tijd of ruimte. Wie zelfgenoegzaamheid en innerlijke vrijheid wil behouden, moet altijd waakzaam zijn en zichzelf verdedigen tegen de arrogante en kwaadaardige daden van de mensheid – totdat de Natuur zelf haar tol eist.

De Aarde en de Natuur zijn niet ons bezit; wij, levende wezens, behoren tot de natuur, evenals de

Vishnuh-Clan

planeet waarop wij wonen. De Natuur is de oorsprong en schepper van al het leven, van alles wat is, was, en zal komen. Alleen de Natuur leeft eeuwig; alles wat door mensen is bedacht, is tijdelijk en sterfelijk

Het Vishnuh-Genootschap pretendeert geen alomvattende antwoorden te bezitten en stelt zich niet op als almachtig. Wel weigert het zich neer te leggen bij denkbeeldige verklaringen voor het onbekende en kiest het er bewust voor om de mythes van de oudheid achter zich te laten. In plaats daarvan richt het zich op de essentie van wetenschap, scherpe observatie en het zoeken naar

universele waarheid. Deze benadering blijft trouw aan de natuurlijke orde en aan het leven zelf, waarin harmonie, inzicht en respect voor alles wat bestaat de weg wijzen.

Deze houding vormt een bewuste keuze voor helderheid boven illusie, voor de moed om de werkelijkheid onder ogen te zien in plaats van zich te verschuilen achter oude verhalen die angst, onderwerping en verdeeldheid hebben gezaaid. Het Vishnuh-Genootschap moedigt zijn leden aan een open en onderzoekende geest te ontwikkelen, een geest die bereid is oude zekerheden los te laten om plaats te maken voor werkelijk begrip. De natuur wordt daarbij gezien als de meest betrouwbare leermeester: zij spreekt in patronen, cycli en wetmatigheden die ons telkens opnieuw wijzen op evenwicht en oorzaak en gevolg.

In dit licht is ware kennis nooit statisch of voltooid, maar altijd in beweging. De zoektocht naar waarheid wordt zo geen dogma, maar een levende reis waarin de mens leert verantwoordelijkheid te nemen voor zijn keuzes, zijn daden en de gevolgen daarvan. Niet de angst voor een bovennatuurlijke straf vormt de drijfveer, maar het innerlijk besef

van verbondenheid met alles wat leeft. Het is dit diepe bewustzijn dat richting geeft aan moreel handelen en ons uitnodigt om te leven in harmonie met de wereld om ons heen.

Zo wordt de natuur erkend als de almachtige kracht die ons draagt, voedt en onderwijst. Zij is geen vijand die getemd moet worden, maar een bron van wijsheid en een spiegel die ons laat zien wie wij werkelijk zijn. In haar onuitputtelijke rijkdom openbaart zich de essentie van waarheid: eenvoudig, universeel en onaantastbaar. Het Vishnuh-Genootschap plaatst dit inzicht centraal, als een leidraad voor een rechtvaardige, duurzame en zinvolle toekomst waarin mens en natuur niet langer tegenover elkaar staan, maar samen één geheel vormen.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

“De mensheid heeft geen god nodig om genadig en goed voor elkaar te zijn. Goedheid is geen geschenk van buitenaf, maar een innerlijke kracht die voortkomt uit empathie en mededogen. Door de geschiedenis heen hebben mensen zorg, liefde en solidariteit kunnen tonen, zelfs zonder verwijzing naar een hogere macht. Sterker nog: telkens wanneer de mensheid werkelijk goed voor elkaar was, kwam dat niet door een god, maar door een

diep besef van menselijkheid en onderlinge verbondenheid.”

Iedereen wordt geboren zonder besef van God of religie, totdat iemand begint met het verspreiden van leugens. De goden zijn in werkelijkheid innig bevriend met elkaar — ze delen wereldwijd twee kenmerken: ze zijn onzichtbaar en onvindbaar.

Stel dat de geest van een lamp zou bestaan en ik slechts één wens zou mogen doen voor het welzijn van de mensheid en het behoud van de aardse natuur: dan zou mijn wens zijn **‘eindeloos te mogen wensen’**. Zo zou ik nooit uitgeput raken in mijn streven om het leven van medemensen en

alles wat leeft zo gelukkig en gemakkelijk mogelijk te maken.

De mensheid moet ophouden haar leven toe te vertrouwen aan de goden, want deze wezens zijn van oudsher samenzweerders en onbetrouwbaar. Dit blijkt duidelijk uit de talloze mensenrechtenschendingen wereldwijd, die bijna altijd in hun naam zijn gepleegd – en nog steeds worden gepleegd.

Het lijkt alsof de goden ooit in dezelfde ‘aardse hemel’-school hebben gezeten, vrijelijk elkaars werkbladen raadpleegden en alles van elkaar kopieerden. Wanneer een god een fout maakte, werd deze genoteerd in elkaars schrift, zodat aan het einde van het schooljaar alle goden bijna exact dezelfde eindcijfers hadden en uiteraard cum laude slaagden. Wereldwijd hebben de goden alles met elkaar gemeen. Ze danken hun bestaan aan lokaal of buitenlands verzonnen godsgeloof, en zijn dus allemaal gecreëerd naar het beeld van de mens. Geen enkele god is beter dan een andere, ongeacht door wie hij wordt aanbeden.

De religieuze mensheid aanbidt dus goden wiens denkbeeldig bestaan uitsluitend in de verbeelding

kan worden geprojecteerd. Afhankelijk van de plaats van geboorte wordt men geconfronteerd met lokale rituelen en gebruiken. De overtuigingen waarmee een mens opgroeit zijn gebaseerd op imitatie, fantasie en opgelegde achterlijkheid, niet op feiten. Het grootste probleem is dat de meerderheid van de mensheid de waarheid niet wil weten. Wie niet weet wat ontwaken betekent, leeft in een droombewustzijn, waarin fantasie de overhand heeft op verstand en realiteit.

Slaap is de vriend van de dood; talloze primitieve religies gebruikten daarom verdovende middelen of trance-opwekkende rituelen om hun volgelingen slapend te houden. Ook dansen of hypnose in de moderne wereld zijn afgeleid van deze praktijk. Pogingen om mensen tot bezinning te brengen en de werkelijkheid onder ogen te laten zien, worden vaak niet begrepen. Wie eenmaal gewend is aan de mindset van kerk, moskee of ander gebedshuis, gelooft blindelings in zijn heilig boek en volgt de vermeende orders van het goddelijke.

Wanneer alles voorspoedig verloopt, bestaat er geen reden tot klagen. Maar zodra er tegenslag

komt, struikelen gelovigen over hun eigen interpretaties van Gods bestaan, of geven zich over aan sadomasochisme – geestelijk of fysiek plezier in pijn en onderwerping. Het is gebruikelijk dat bij tegenslag anderen beweren dat dit Karma is, opgetekend in het heilige boek van hun God, en dus Gods wil. Waar dat zogenaamde godsboek zich bevindt, blijft een raadsel, net als de logica achter deze religieuze constructies.

Wanneer een mens lijdt en gelooft dat dit Gods wil is, wordt hij of zij geacht geen klacht te uiten over het onheil dat hem of haar is overkomen. Men zou volgens deze religieuze logica moeten blijven leven in ellende, geen verlichting zoeken bij ziekte of pijn, maar geduldig lijden onder de gevolgen die de omgeving of familie in naam van die vermeende God toebrengt.

Klagen of genezing zoeken wordt dan gezien als ondankbaarheid, want is het de religieuze God/Allah niet die het lijden heeft opgelegd? Volgens hun overtuiging wil God juist dat de fysiek en geestelijk gekwelde mens zo snel mogelijk bij Hem komt, zodat hij of zij als

bouwsteen kan dienen voor de paleizen in de Hemel.

Het is een algemeen patroon: de God van het ene volk wordt altijd als waarachtiger en superieur beschouwd aan de goden van andere volken. Geen wonder dat er tegenwoordig duizenden religies en sekten bestaan, waarin elke groep meent in contact te staan met de 'Ware God(en)'.

Toch hoort niemand graag dat zijn of haar overtuiging niet de juiste zou zijn. Het is een menselijke eigenschap om houvast te zoeken in ideeën die zekerheid en troost beloven. Maar juist daarom heeft niemand het recht om zijn overtuiging als absolute waarheid aan anderen op te dringen. Werkelijke vrijheid ontstaat daar waar men de ander ruimte laat om zelf te zoeken, te twijfelen en te ontdekken. Sommige religieuze groeperingen weigeren dit te erkennen en miskennen daarmee de essentie van menselijkheid. Zij presenteren hun dogma's als universeel geldend, terwijl zij in werkelijkheid niets anders doen dan het eigen denken afsluiten voor dialoog en vernieuwing.

Een overtuiging die met dwang wordt opgelegd, verliest haar waarde; zij wordt leeg, een zinloos ritueel dat niets bijdraagt aan de groei van de mensheid. Het is gelijk aan 'water naar zee dragen': nutteloos, eindeloos en zonder werkelijke betekenis. Meer nog, zulke overtuigingen belichamen een bron van misère, stagnatie en destructiviteit. Zij houden mensen gevangen in onwetendheid en wekken een absurditeit die religie vernedert tot een karikatuur van zichzelf. Waar geloof een zoektocht naar wijsheid en innerlijke rust zou kunnen zijn, verandert het hier in een obstakel voor vrijheid, bewustwording en vooruitgang.

"Over dit alles zegt de leer van 'Vishnuh':

"Wij zijn niet anti-god, want hoe kunnen wij tegen iets zijn wat niet bestaat en bovendien nog nooit